

OVER DE ORDE DER VERDRAAGZAMEN

10 september 1954

Goedenavond vrienden.

Vanavond heb ik natuurlijk de gebruikelijke inleiding te spreken, dat zullen we heel kort doen, u moet zich realiseren dat wij, ofschoon levend in een andere wereld, niet in staat zijn om onfeilbaar alle dingen te weten. Wij kunnen fouten maken, er zijn dingen die we misschien niet weten en daarom wordt u, zoals reeds gezegd, verzocht om vooral zeer kritisch toe te luisteren. Het is uw volste recht om kritiek uit te oefenen, op- en aanmerkingen te maken, mits deze natuurlijk in samenhang staan met de behandelde onderwerpen, de wijze van werken etc. Nu, dat is dan eigenlijk wel het voornaamste.

En nu heb ik nog een paar andere dingen op mijn hart. Zoals u weet beginnen we binnenkort d.w.z. volgende week - er werd nu wel gezegd oktober is het seizoen, maar dat zeggen de mensen, dat zeggen wij niet - wij zeggen: we gaan de volgende week weer beginnen.

En dan willen we wederom een cyclus gaan houden d.w.z. een reeks lezingen die samenhangen en die één reeks van gedachten tot uitdrukking moeten brengen, ofschoon elke lezing in zichzelf zoveel mogelijk een afgerond geheel zal blijven. Dat zijn dan die beruchte eerste lezingen waar we zelf aan het woord komen en die sommigen zo eenvoudig en begrijpelijk en soms zo wonderlijk onbegrijpelijk vinden. En juist om nu te beginnen met dingen die werkelijk wat waard zijn voor u en ook voor ons, hadden we ons voorgesteld om actuele problemen te gaan bespreken d.w.z. wij willen van onze kant uit belichten de punten die op het ogenblik in deze samenleving van grote invloed zijn. Nu is het echter niet altijd voor ons mogelijk om hierin keuze te maken. Wij weten dat verschillende suggesties zijn gedaan dienaangaande.

Eén ervan was bv. het bespreken van de situatie wanneer (er) een vrouwenoverschot is in een bepaalde stad of een bepaald land, iets wat inderdaad voorkomt en wat dus o.i. de aandacht waard is, daar het zowel op de mores als ook wel op de geestelijke ontwikkeling van het volk veel invloed kan hebben. Maar ongetwijfeld heeft u ook zelf punten die u van buitengewoon belang acht. Nu wil ik daar meteen bijvoegen dat het niet onze bedoeling is om zuiver politieke problemen te gaan bespreken.

En als u ons gaat zeggen: "behandelt u nu eens een keer het probleem van de Indische Nederlanders", dan kunnen wij zeggen: "vrienden, dat gaat onze bevoegdheid te buiten". We willen er wel eens een keer iets over zeggen, maar dat is nu niet iets om daar een heel onderwerp van te maken. Maar zijn er bepaalde problemen in deze samenleving die voor u van belang zijn, dan kunt u deze onderwerpen opgeven. Ongetwijfeld zal het bestuur, dat toch met de "vragenrubriek" zich ook zo bezighoudt, wel deze onderwerpen willen verzamelen en dan kunnen we daaruit een lijst samenstellen. Die lijst die kan zoveel u wilt door u worden bepaald, wanneer u het ons maar toestaat om van onze kant uit deze problemen te belichten. Dat kan dus heel interessant worden.

Dan heb ik verder voor u de mededeling dat wij dit jaar eerst zullen beginnen na 15 december en tot ten hoogste 15 februari ons bezig te houden met gebeurtenissen die mogelijkwijze in de schoot van de toekomst verborgen liggen. Dat weet u dan ook. Verder, omtrent de steravond bent u reeds ingelicht, het bestuur kan u dus daarover verder vertellen hoe dat gedacht wordt, want er is ook een aardse organisatie voor nodig. Voor de rest alleen nog dit: Ik ga vanavond met u spreken over onze Orde. En nu moet u niet bang zijn dat wij u voortdurend zullen lastigvallen met onze ziens- en denkwijze in een opdringerige en propagandistische vorm. Maar juist voordat wij gaan beginnen om over al deze actuele problemen te spreken, is het misschien goed dat we eens een keer de nadruk leggen op ons geloof en onze denkwijze. Dan kunt u ook beter begrijpen waarom wij bepaalde problemen zó en niet anders zien. Daar gaan we dan dus met een verhandeling over de Orde der Verdraagzamen.

Wanneer men zegt: "Orde der Verdraagzamen", dan zeggen de meeste mensen: nu ja, een verenigingetje zoals vele andere. Sommigen zeggen: een geestelijke Orde, maar hoe kunnen wij daarbij horen? En de meesten realiseren zich niet dat achter de naam Orde der Verdraagzamen niet schuilgaat in de eerste plaats een geestelijke of een stoffelijke organisatie, maar

een leef- en denkwijze die tracht, zowel in de sferen als op aarde eenheid te brengen tussen mens en geest. Wij zijn grote vijanden van elk dogma, niet omdat wij geloven dat alle dogma's in zichzelf onwaar zijn, maar omdat wij overtuigd zijn dat juist het dogmatische, in de opvatting van veel mensen, lijkt op een zich scherp afsluiten van de medemens, tot een soort beperking van levenskring, een kunstmatige vernauwing van het begrip voor het leven en alles wat daarmee samenhangt.

Wij zien in het dogma dat wordt gesteld, niet alleen voor het eigen ik, maar ook voor anderen, de meest noemenswaardige kracht die er bestaat, want dat een mens gelooft dat is zijn zaak. Een geloof dat is een krachtige steun, ja het is een noodzaak om te komen tot een grote bereiking, maar niemand kan zien en lezen in het hart van een ander. Geen geest kan doorgronden de oorzaken waardoor de denkwijze van een andere geest juist in deze en niet in andere richting werd geleid. En wanneer de mens ertoe komt om zijn eigen dogma de mens tegemoet te slingeren als een uitdaging, het te gebruiken als een zwaard, ja een scheiding te gaan maken tussen mens en mens, omdat de één zegt: "je hebt gelijk" en de ander "ik ben het er niet mee eens", dan moeten wij zeggen: dit is fout, dat is volkomen verkeerd.

De Christenen die zouden dat in de eerste plaats moeten begrijpen, want Jezus is gekomen ter wille van de Joden, het meest achterlijke - neemt u mij niet kwalijk dat ik het zeg - maar het meest achterlijke en behoudzuchtige volk dat er in die dagen zo ongeveer bestond. Een volk dat vastgeroest in zijn gewoonten en gebruiken, niet verder kwam vaak dan wat esoterie, die nog met het stoffelijke gebonden was en zijn godsdienstige beleving zocht te vinden op een materialistische plaats en een materialistisch standpunt. Dat is geen verwerpen van de Joodse leer van die dagen, want ook in deze leer, in deze groepering waren zeker mensen die het goed meenden. Maar wel is zeker dat in ieder ander volk Jezus meer volgelingen zou hebben gehad, groter resultaat zou hebben gehad, en waarschijnlijk niet zo smadelijk zou zijn gestorven dan juist hier bij deze Joden. Toch is Hij daar gekomen. Heeft Hij verworpen en veroordeeld, heeft Hij een scheiding gemaakt tussen Samaritanen en Joden en Grieken? Nee. Wanneer de Romein tot Hem komt om hulp, dan geeft Hij de Romein hulp, wanneer de Griek komt, de Griek, de Samaritaan leert Hij, geneest Hij en bemoedigt Hij zo goed als de Christen die in Hem gelooft, of de Jood die Hem verwerpt. Hij vraagt zelfs niet naar dank, ofschoon het Hem een enkele keer wel pijnlijk aandoet wanneer men Hem helemaal vergeet. Jezus meent het geloof te geven aan degenen die het bevatten (kunnen) en de anderen (menen) de grote gaven van dat geloof, de naastenliefde, de kracht, deelachtig te doen worden en hun (daarbij) de Wet op te leggen.

Welaan, vrienden, wij strijden tegen dit opleggen van een nieuwe wet aan mensen die op een andere wijze geloven. Overtuiging, daar zijn we het onmiddellijk mee eens, laat de mens in zijn beleven van zijn eigen dogma's een ander overtuigen dat dit goed móet zijn, omdat er anders niet zo'n goed mens uit geboren kan worden, akkoord, maar niet degenen die streng als rechters zitten over de gehele wereld en oordelen. Daarom is onze Orde in de eerste plaats niet dogmatisch en kunt u denken en geloven wat u wilt. Zeker, wanneer wij u scholen wanneer u bij ons komt, dan zult u natuurlijk in onze gedachtegang mee moeten gaan, maar we zeggen niet: en nu hoor je bij ons en je kunt je niet meer losbreken. We vragen zelfs geen doop of geen belofte van toebehoren (trouw?) , we zeggen u alleen maar: probeer iets van de grote beginselen waar we in geloven, in praktijk te brengen. Die grote beginselen zijn de naasten- liefde en de verdraagzaamheid.

Verdraagzaam zijn zonder lijdzaam te zijn is een grote kunst, een kunst die niet alleen in uw sfeer, maar ook in onze sfeer bestaat. Het is vaak heel moeilijk om dingen te ondergaan terwijl je niet weet waarom, het is moeilijk om altijd weer de andere kant van de medaille te kunnen zien. En toch, hoe kunnen we onze medemensen begrijpen wanneer we niet de wereld in willen gaan met een voortdurend begrip juist voor die anderen, zodat we weten wat het leven is en niet slechts onze eigen normen beschouwen als de werkelijkheid en de realiteit van het bestaan. Kijk, daarom verdraagzaam. En naastenliefde, waarom dat? Naastenliefde, omdat wij allen geboren zijn uit één Schepper, omdat wij op het pad streven naar één Lichtende Macht en waarop (voor) allen gelijkelijk open ligt de verketening (aan elkaar vastzitten) van (de) sferen die we ter bewustwording door moeten gaan. Wij kunnen geen vijanden zijn, wij kunnen niet zeggen: "ik doe het alleen", of "wij verheffen ons boven de medemens". Wij zijn één schepping en als geheel moeten wij eens de volmaaktheid bereiken. Daarom moeten wij leven in al wat leeft, daarom moeten we scheppen met al wat scheidt, daarom moeten wij de vreugden kennen van een ieder die vreugde heeft en het lijden van ieder die lijdt, moeten wij

in staat zijn om een deel van de lasten van de wereld te dragen en zonder schromen en aarzelen ook de vreugden, de werkelijke reïne vreugden van de wereld te genieten.

U zult begrijpen dat dit maar een heel grove beginselverklaring is. En ik kan u niet beter illustreren wat wij zijn, dan door u te noemen een aantal van de verschillende richtingen en de persoonlijkheden die bij ons vertegenwoordigd zijn. U zult bij ons treffen een groot aantal verschillende nationaliteiten die, over het algemeen niet zelf sprekende, toch hun indrukken en gedachten tot uiting brengen. Daaronder zijn: een oud priester van de Perzen, enkele leraren uit Indië en Tibet, enkele bewoners van Noord Afrika, een Mohammedaan, een Hindoe. Dan van verschillende volkeren van de wereld mensen met een geheel verschillende instellingen.

U vindt bij ons net zo goed, aangesloten in onze groepen en daarmee samenwerkend: de Engelsman die gevallen is in de strijd tegen het nationaalsocialisme als een nationaalsocialist zelf, want het gaat ons niet om de naam of een titel, het gaat ons niet om een rang of om een stand. Je vindt de neger en de Chinees bij ons net zo goed als de Europeaan.

Alle geesten die naar bewustwording streven en die elk voor zich begrijpen dat hun weg niet de enige weg is en dat we, wanneer er ook vele wegen schijnen te zijn op dit moment, door samen te werken kunnen komen tot een weg die voor ons allen begrijpelijk en aanvaardbaar is, een weg waarop we elkaar kunnen steunen.

En wij geloven, zoals we hier allen bij elkaar zijn, dat er een nieuwe en grote taak is opgelegd aan geest en mensheid samen, zich voor te bereiden voor de komst van een nieuwe tijd, een nieuwe tijd die voor de aarde zal betekenen een hernieuwde bewustwording, een verandering van alle waarden, voor de geest de mogelijkheid om hernieuwd bevoertigd misschien in de stof, grotere bereikingen te doen, om geesten van grotere kracht en groter bewustzijn te zien stijgen tot onze sferen, helpers die ons ook verder kunnen helpen. En omdat we dat geloven werken we. We werken verder op elke wijze die ons mogelijk wordt gemaakt. We spreken, we inspireren, we schrijven, kortom wat er maar te doen is, en we doen het niet voor onszelf, we vragen niets.

Onze Orde is een groep die misschien in de stof helaas u eisen moet stellen. Wij kunnen dit begrijpen, wanneer een organisatie nu eenmaal lasten heeft waaraan voldaan moet worden. Wij kunnen zelfs begrijpen en waarderen dat een medium dat zijn tijd hieraan geeft, toch ook moet leven, maar deze dingen zijn bijkomstig. Wij willen u niet binden, wij willen u niet vastketenen, we zeggen alleen maar: vrienden, wanneer u geestelijk in het zadel geholpen moet worden, hier zijn liefhebbende, dienende handen, stijg op. Als u hier bent, dan zal geen mens u vragen of u geloofsartikelen wilt ondertekenen of bepaalde dingen aanvaardt.

We vragen u niets te aanvaarden, we vragen zelfs niet dat u ons als persoonlijkheid aanvaardt, dat behoeft niet. Nee, we vragen alleen maar dat we u misschien een ogenblik tot de realisatie van bepaalde punten mogen brengen, die voor u belangrijk zijn, dat we een ogenblikje steun mogen zijn in uw leven, dat we u geestelijk een klein beetje verder mogen helpen. Hoe u gaan wilt en hoe u komen wilt, ach, het is alles goed. Natuurlijk, we vinden het prettig wanneer u met ons mee wilt werken en we zouden er trots op zijn, wanneer een weerspiegeling van onze groepering in onze sfeer op aarde zou kunnen ontstaan en uiteindelijk samen komen. Daarom werken we onder verschillende volkeren, onder verschillende namen.

Helaas zijn de volkeren gescheiden en is het noodzakelijk de groepen ook nog gescheiden te houden, maar één gedachte spreekt in al die groepen, de gedachte: mens je bent vrij, je bent vrij mens om te streven en te denken zo je wilt, je bent vrij om te leven zoals je wilt.

Niemand is er die je daar een wet kan stellen, dat kun je alleen zelf, maar weet mens dat je geschapen bent, zoals wij geesten ook eens als mensen geschapen werden, dat wij allen één weg moeten gaan. En dan zeggen we: kijk, wij hebben gestudeerd, we hebben gezocht, we hebben uitein-delijk alles gedaan wat in ons vermogen was en we hebben alle oude leerstellingen en alle nieuwe leerstellingen zoveel mogelijk onder de loep genomen, we proberen nog steeds bij te blijven en elke nieuwe richting die opkomt toch nog weer even mee te verwerken, maar we weten één ding: mens, wanneer je eerlijk bent, in welke richting dan ook, dan kunnen we met elkaar in zee gaan. Wanneer je eerlijk streeft naar een geestelijk gezond leven, dan kun je zoveel bereiken voor ons en voor jezelf.

Wij weten dat een geest die afstand doet van alle beperking en bekrompenheid zo'n grote positieve Kracht kan betekenen, zo'n Licht tot in de diepste duisternis toe, dat dit ons doel is. En wanneer u daaraan mee wilt werken en u wilt zeggen: in de geest van deze Orde wil ik meedoen, beleef het dan, doe het dan metterdaad. Wanneer u metterdaad deze dingen durft te volbrengen, vrienden, wanneer u niet alleen wat bazelt over hoog-esoterische waarden, niet

alleen dromerig wegsliuip met allerhande beschouwingen en boekjes over de meest geheimzinnige onderwerpen, maar wanneer u in het dagelijkse leven, zoals u bent en leeft, voortdurend in de praktijk brengt dat waaraan uzelf gelooft, wanneer u het goede dat in u leeft, uw intuïtie, uw stem van uw geweten mee laat werken, dan kan er iets gepresteerd worden, dan hoort u bij ons.

Geloof me, u wordt geen lid van onze groep door hier te komen. Zeker, we vinden het erg prettig dat u komt, we stellen het op hoge prijs, maar uiteindelijk is dit alleen maar de theorie, het is de praktijk die aan ons werk waarde kan geven. En degenen die in de praktijk goed leven, verdraagzaam leven en de naastenliefde als één van de hoofdpunten van uw bestaan in de praktijk weten te brengen tegenover iedereen, die mensen die horen eigenlijk bij ons.

En dan mogen ze misschien niet eens weten dat we bestaan, maar als we de kans hebben dan helpen we ze, want dat zijn de krachten waaruit de nieuwe wereld, waaruit een nieuw geestelijk bewustzijn geboren moet worden, dat zijn de krachten die nu reeds voorbereiden het Koninkrijk Gods. Het zijn de mensen die de ziel in zichzelf vinden.

En, wanneer u dit nu allemaal hoort, dan kan ik mij voorstellen dat er onder u wel eens de vraag rijst: Ja, maar waarom spreken jullie over al die dingen? Je hebt nu weer gezegd dat je over actuele onderwerpen gaat spreken, waarom doe je dat dan? Wel, vrienden, wij geloven dat God in alle dingen te vinden is, wij geloven nog meer: wij geloven dat ieder mens in zijn eigen probleem iets heeft zitten van het verlangen naar God, naar vrede en de harmonie van de Oneindigheid. En wij menen dat geen enkel onderwerp te slecht is, geen enkele vraag te dwaas of te dom, om niet een eerlijk en oprecht antwoord te verdienen, wanneer er een mens is die in zichzelf dit vraagt als een belang voor de waarheid. En zo zult u voldaan en veelal een soort hutspot horen en velen van u zullen zeggen: ach, de lijn daarin die kan ik eigenlijk niet vinden.

De lijn moet u ook niet zoeken in het onderwerp, die moet u niet zoeken in de beantwoording van de vraag op zich, maar in de achtergrond, achter al deze dingen staat één gedachte, één lijn die voortdurend weer tot gelding komt, de lijn van onze Orde, verdraagzaam zijn, samenwerken, geloven in het goede, de optimisten Gods durven zijn, te durven lachen omdat we weten dat uit alle kwaad dat er is tóch het goed geboren wordt. Geloven en vertrouwen in onszelf maar ook in de medemens, durven offeren en dienen.

En dat zult u altijd weer terugvinden. Dat vindt u net zo goed terug op de achtergrond van de vliegende schotels als op de achtergrond van de reïncarnatie. En dat kunt u net zo goed vinden in de technische vraag over radiostoringen, of over het heelal, als in de zuiver esoterische vraag die zegt: "wat zijn wij", ofwel de nieuwsgierige vraagbaak die zegt: "wat is het leven in het hiernamaals?" Al deze dingen zijn één, dat zijn de problemen die in ons leven, de gedachten. Wanneer die gedachten in u leven en wij kunnen u helpen om in uzelf wat harmonischer, wat duidelijker te denken, dan zijn we ervan overtuigd dat we u ook helpen om wat meer naastenliefde te geven, dat we u ook helpen om wat meer sereen en verdraagzaam te zijn. Kijk, vrienden, het is niet onze gewoonte om regelmatig te komen met verslagen over de Orde en te vertellen wat we nu allemaal voor grote dingen weer gedaan hebben en zullen doen. We vergissen ons wel eens en sommige van onze projecten mislukken, daar kunt u van op aan, we zijn geen onfeilbaren en geen grote Krachten, maar we streven zo eerlijk als we kunnen en zo onbaatzuchtig als het ons mogelijk is naar bewustwording, naar vertrouwen en kracht voor alle mensen, voor alle geest.

Wanneer u in deze geest ons werk wilt aanvaarden, dan geloof ik dat de lezingen die verschillende persoonlijkheden onder ons deze winter voor u zullen houden, voor u meer zullen betekenen dan alleen maar interessante beschouwingen of prettige inlichtingen, of buitengewoon handige beantwoordingen van vragen. Dan zult u - of er nu aan het woord is een dichter of een clown - altijd iets op de achtergrond vinden van ditzelfde intense geloof en vertrouwen. De wereld kan slecht zijn, maar achter alle slechte uiterlijkheid is een goede kern en die goede kern kunnen wij in naastenliefde en liefde uiteindelijk tot uiting brengen.

Ziedaar, vrienden, een inleidinkje als het ware voor het komende seizoen. U zult ons zeker in verschillende gestalten leren kennen. Want wanneer de religieuze gedenkdagen van deze wereld weer komen, ach, dan willen we daar zo graag ook aan meedoen, omdat we weten dat de mensen daar nu eenmaal in leven. U zult heus op Kerstmis geen doodgewone lezing te horen krijgen en u hoeft niet bang te zijn dat de Goede Vrijdag ontwijfd wordt door een werelds betoog. Maar of wij nu spreken langs de weg van het gevoel of dat wij spreken langs de weg van het verstand, de achtergrond blijft hetzelfde. En wanneer wij aan het verstand

vaak de voorkeur geven boven het gevoel, dan moet u goed begrijpen dat het niet is omdat we de sentimenten als minderwaardig en onbetrouwbaar beschouwen, maar omdat het sentiment en het gevoel zo vaak verschillen kan van de een tot de ander. Dan kom je zo echt in het persoonlijke terecht.

Maar blijven wij bij het redelijke, bij het feitenmateriaal zoveel mogelijk, bij de verstandelijke redenering, dan kunnen wij daardoor vaak sentimenten wekken die van veel groter belang zijn, want als de gedachte in u gewekt is, werkt zij verder. En wij hopen dat wij veel gedachten in u opwekken en dat een groot werk door ons allen zal kunnen worden volbracht.

Zo, vrienden, hiermee ben ik uitgesproken en nu hoop ik dat u mij niet vervelend hebt gevonden, dat u niet hebt gezegd: ik wou dat ze maar wat anders hadden gebracht. Geloof me, een enkele keer mogen we toch van al deze tijd wel eens een paar minuten vragen juist voor wat wij zijn en wat wij willen. De rest van de avond is, zoals gebruikelijk, geheel aan u gewijd. Goedenavond.

HET SYMBOOL VAN HET KRUIS

Goedenavond vrienden.

Dan mag ik nu beginnen met het behandelen van een onderwerp naar uw eigen keuze. Heeft u een aardig woordje voor mij klaar liggen?

Reactie: Christus, die met Zijn stoffelijk lichaam het horizontale van deze wereld verbond met het verticale van de geestelijke wereld, heeft ons een opdracht gegeven n.l. het kruis. Elk facet van het leven welke voor de mens van heden een ernstige beproeving betekent kan gezien worden als een opgave (een kruis) welke gegeven wordt om tot een hogere bewustzijnsgraad te kunnen komen. Deze beproevingen kunnen dus als een geschenk Gods worden gezien, waardoor wij geestelijk kunnen worden verrijkt. U zou ons een groot genoegen doen indien u als onderwerp wilt aanvaarden: "het symbool het kruis".

Spreker: Nou, ik heb erom gevraagd en ik heb het onderwerp gekregen: Het kruis.

Wanneer we naar het kruis zien, dan valt het ons op dat het kruis eigenlijk vier oneindigheden in zich bevat. Probeert u het maar eens: vier lijnen, of beter gezegd twee elkaar kruisende lijnen, treffen elkaar in oneindigheid. En hoe we dat kruis nu ook construeren, blijft altijd het feit: 4 werelden worden hierdoor van elkaar gescheiden, 4 onbegrensdheden van een vlak in het oneindige dat door 2 lijnen wordt begrensd is een oneindigheid in zichzelf. Nu is het kruis in de eerste plaats het symbool van het grote Zijn, het grote Leven, 4 oneindige werelden die samenkomen in een simpel punt, één punt op dat kruis.

En wanneer we nu zo'n kruisvoorstelling zien, dan blijkt ons dat juist hier de mens, de lijdende mens, ligt. Het is juist deze kruising zoals u zegt, tussen het horizontale en het verticale vlak waarop de mens bevestigd is. Er zijn 4 oneindigheden, de 4 oneindigheden die door het Goddelijke worden begrensd en vaak worden voorgesteld door het kruis in de bol. En op het kruispunt van deze elkaar snijdende lijnen staat de mensheid, staat beter gezegd de naar bewustzijn strevende geest. Het is niet voor niets dat Jezus als symbool van Zijn hele streven en leven de mensheid het kruis achterlaat.

Daar sta je dan, wezen uit stof, uit straling, gebouwd uit instincten van geest, 4 ontwikkelings-richtingen die samenvloeien op één punt, richtingen die scherp van elkaar gescheiden zijn. Hier dringt de geest met onstelbare kracht op het wezen in en zegt: dit wil ik bereiken en dat is mijn taak. Daar staan de lusten en sentimenten en zeggen: nee, dat mag niet. Hier staat de stof, daar staat de straling die het leven en bestaan van die stof mogelijk maken.

En wanneer we dan op dat kruis gespannen zijn, dan lijden we. En we lijden niet omdat het een kruis is, want het kruis als symbool van lijden is maar een deel van de werkelijkheid, maar we lijden omdat we juist niet de eenheid tot stand kunnen brengen. Jezus moest lijden op het kruis, zoals men zegt, voor de zonden van de mensheid. Laten we het liever zo uitdrukken: Om reëel deel te hebben aan al deze vlakken, moest Hij in zichzelf het symbool van het kruis verwerklijken. Zijn lichaam gepijnigd, verkrompen en vertrokken, moest het kruis zelf worden het symbool van de macht die schraagt het zijnde en de factoren van het zijnde in stand houden.

En dan sta je daar als simpele mens, of als simpele geest en je weet eigenlijk niet wat. Want nu bekijk je verstandelijk, dan weer uit geestelijk inzicht, dan weer uit stoffelijk verlangen je eigen zijn en leven. Je vraagt je steeds maar af, wat is nu mijn relatie tot dit oneindige? Hoe sta ik nu in contact eigenlijk met dat leven? Soms vraag je je af: "wat denken de burens van me", dan weer vraag je je af: hoe zou God mij zien? En soms probeer je je bewust te worden van je eigen wezen. En dat is een voortdurende strijd. Soms denk je in de richting van de materie en denk je: ik moet me verrijken, ik moet sterker, rijker, krachtiger worden.

Op een ander moment zeg je: ik moet eigenlijk die hele stof van mij afgooien en ik moet geestelijk streven. Verdeeld in onszelf zijn we aan het kruis geslagen en pas wanneer we door dit gekruisigd zijn, hebben geleerd de 4 oneindigheden van het leven samen te voegen, dan kunnen we opgaan tot de hogere Krachten. Symbolisch gezegd kunnen we gaan tot aan de grens waar de 7 Scheppers, die zijn geboren uit de 7, regeren over de wereld. Want denk niet dat het kruis een uitdrukking is voor alles, het is alleen maar de uitdrukking van ons heelal, van ons bestaan. En wanneer een mens dan in strijd komt - want uiteindelijk alles wat u ondergaat, of het nu pijn is of geestelijk lijden, of het een verlies is of een vreugde, dat is iets van deze gedeeldheid in uzelf - dan kom je langzaam maar zeker tot een zuiverder waardering van de andere vlakken.

Wij moeten in onszelf trachten de eenheid te vinden tussen deze in zichzelf oneindige en eeuwige waarden die in ons samenvloeien. Op het moment dat we dat gevonden hebben, ach, dan kan ons niets meer deren, dan is er niets meer wat ons nu werkelijk wat doet, dan kun je niet meer verliezen noch winnen, dan is het totaal van het leven een harmonie in jezelf, waarvoor het mensenwoord "vreugde" eigenlijk niet meer past. Maar totdat je zover bent gekomen lijdt je. Natuurlijk, we moeten wel lijden, want het is niet de bedoeling dat wij alleen maar deelstrepen (onderdeeltjes) zijn waardoor de Oneindigheid tijdelijk tot uiting komt. Het is niet de bedoeling dat een mens alleen maar blijft een verschijnseltje in een afwisseling van momenten die gezamenlijk het totale bewustzijn van de Eeuwigheid uitmaken.

Het is de bedoeling dat de mens in zichzelf deel wordt van de Eeuwigheid, dat wij God naderen en bereiken. En daarom is juist het kruis voor ons zo nuttig en belangrijk, want wat er ook in ons leven komt, tegenslag of meevallers, lijden of vreugde, we zullen altijd weer staan met een plotseling nieuw ervaren van het leven, met een nieuwe ontdekking. Alle lijden, mits op de juiste wijze geaccepteerd, d.w.z. niet alleen bekrompen in het eigen ik gehoeid als een soort pijnlijk kleinood, maar beleefd, gerealiseerd wat het betekent tegenover de wereld. En wat voor de wereld dit lijden kan betekenen is voor ons een enorme winst aan bewustzijn als het ware een versmelten van de lijnen tot het kruis dat vaak zo zwaar is en uit dikke balken bestaat, uiteindelijk terugloopt tot een paar haardunne lijnen, waardoor we de Oneindigheid in onszelf reeds voelen werken.

Zeker, het is een zegen om te lijden. De mens begrijpt het niet. U zegt: "oh, wat vervelend, nu heb ik hoofdpijn" en "wat is dat onaangenaam, ik heb de laatste tijd zo'n raar gevoel in mijn schouder" of "in m'n been". Dat lijden is eigenlijk een waarschuwing, het wil iets tot uw bewustzijn doen doordringen wat u zich anders niet zou realiseren n.l. er is organisch iets niet in orde. Het lichaam waarschuwt. Kijk, dat doet het leven ook. Wanneer u lijdt in het leven, dan moet u niet denken: "oh, wat is dat nu vervelend en wat voel ik me nu ellendig", maar dan moet u denken: hé, er is in mijn leven iets niet in orde, want wanneer ik goed, volledig goed en volmaakt zou leven, dan kon er geen lijden zijn.

Laten wij dus zoeken naar de bron, naar de oorzaak hiervan. En dan ontdek je vaak dat je in je waanwijsheid voor vaststaand waarden hebt aangenomen die niet eens bestaan, die er niet eens zijn. Je denkt: ach, nu heb ik dit in mijn leven en ik heb dat, en het is niets anders dan een gedachte-idee dat vervluchtigt op het moment dat uw ogen opengaan, u denkt: "nu is deze kans voorgoed verbroken" en u denkt er niet bij dat ze diep in uzelf doorleeft en voortbestaat. U denkt: "ach, wat wordt de wereld tegenwoordig slecht, vroeger was het veel beter" en u bemerkt niet eens dat uw lijden is een treuren om de veerkracht van uw verloren jeugd en dus eigenlijk een hangen aan stoffelijke voordelen als het ware, een hangen aan stoffelijke omstandigheden, aan dingen die je nu zelf eigenlijk wilt doen, voor de wereld zo weinig betekenen. Denkt u dat het voor de wereld wat waard is dat een oude man nog over een hindernis heen springt met een jeugdige elan? Welnee. Maar die man zelf die gaat zitten denken over wat hij vroeger was en bouwt zich een waan van zijn grote prestaties en zegt: die jeugd van tegenwoordig, ze springen niet meer en ze lopen niet meer, vroeger toen ik leefde,

toen had je dat moeten zien, toen ik een jonge kerel was toen sprongen we allemaal 2.25 meter en nu moet je ze zien, net aan 1.40 meter. Kijk, dat is natuurlijk dwaas, zo'n mens ergert zich.

En wanneer de wereld dat dan niet accepteert, dan lijdt zo'n mens er onder. Maar dat komt doodeenvoudig omdat deze mens zelf de waarden van zijn leven verkeerd beschouwt. En wanneer hem dat zo tegenvalt, dan zou hij verstandig zijn om te gaan zeggen: hé, waar schuilt nu de fout bij mij? Want als ik pijn en lijden ergens door heb, dan moet ik ook een fout hebben. De mensen zeggen: ik ben toch zo goed geweest altijd en nu hebben ze me dit aangedaan. En dan sommen ze een reeks van bezwaren op, maar laten we eens nazoeken wat er op de achtergrond lag. Waarom zijn ze zo goed geweest? Zat er misschien toch nog niet een foutje in? Was dat geven wat u heeft gedaan wel werkelijk geven, of dacht u dat u er iets voor terug zou krijgen? Beschouwde u het als een soort van handel waarbij u dan nog bovendien het mom van edelmoedigheid vertoonde? Hebt u gegeven uit genegenheid, uit liefde, uit besef dat het uw taak is om te dienen, of heeft u gegeven om te verwerven?

Kijk, dat doet het kruis voor ons, het kruis stelt altijd weer die 4 verschillende oneindigheden van ons bestaan tegenover elkaar. En wat we dan ook verder denken of doen, we kunnen er niet omheen. Wanneer we een ogenblik de eenheid hebben verbroken, dan komt het lijden, dan komt die kramp, dan komt de ellende. En dan zouden we op een gegeven ogenblik willen zeggen: ach, wat praat je over eeuwigheid, wat kan er nu zijn, wat kan er een God zijn, ik lijd, die beseft niet dat het juist die God is die je door dit lijden tot bewustzijn brengt.

Ik geef toe, het is moeilijk en het is zwaar om altijd maar weer te accepteren, te accepteren en voort te gaan en steeds maar weer de fout bij jezelf te zoeken. Toch is juist daar het kruis voor gegeven. En de mensen beseffen niet half hoe ze gelijk hebben wanneer ze zeggen dat elk lijden op zichzelf een kruis is, ze weten niet dat ook alle vreugden een kruis zijn, want Jezus' kruisdood was ook een tweeledigheid: het lijden van de mens, maar ook de vreugdige verheerlijking van de bevrijde geest. Die twee die liggen samengebonden in Golgotha. Zo is het bij het lijden van de mens ook, het kruis brengt lijden en vreugde en beide brengen zij een voortdurend scherpere realisatie van een werkelijkheid, een werkelijkheid waar je met al je waan en je gedachten vaak omheen draait, waar je overheen stapt.

Wanneer u mij vraagt om te spreken over het kruis, dan moet ik wel zeggen: het meest volmaakte symbool dat ooit werd gegeven was het kruis, want het kruis is zelfs nog waardevoller dan het levenskruis op het anker, want daarin wordt nog het horizontale streven beperkt en blijft de persoonlijkheid besloten in die kleine lus die de bovenpool van het kruis vormt. Het is dan ook eerder een sleutel. Het levenskruis met zijn lus is de sleutel tot het werkelijke leven, zij duidt aan dat de persoonlijkheid zelf geënt op het totaal van de Oneindigheid, moet komen tot een realisatie en bewustwording en hoe uit de bewustwording groeit de ontsluiting van alle grote, voor ons nog niet betreden sferen, begripstoestanden, ja uiteindelijk het Goddelijke zelf.

Het kruis met zijn eenvoudige rechte armen, het kruis, of het nu gelijk of ongelijk is, het kruis is de verdeling van de kosmos zelf in vakken van bewustzijn, de vlakken waarop de mens op het ogenblik staat, die vlakken waaruit de geest zich aarzelend probeert los te worstelen wanneer hij zwevend naar hogere sfeer, de waarden van de mensheid achter zich laat en daardoor komt tot een ander bewustzijn. Een waar symbool, een symbool dat u in al uw levensdagen heilig behoort te zijn. En ik zeg u: noem het niet heilig omdat Jezus op het kruis gestorven is. Vóór Hem zijn andere profeten aan het kruis geslagen en het symbool was heilig voordat Hij leefde. Maar het kruis is heilig omdat dit het symbool is van de grote waarden in de bewuste mens, die door lijden en pijniging vaak, soms door vreugde en gelijkmoedigheid, brengen de realisatie van de kosmos, van het grote, die de ontsnapping mogelijk maken uit de nauwe beperktheid van je gebonden zijn. Het is moeilijk om het lijden te zegenen en het is moeilijk om het kruis zonder morren te dragen, maar wanneer je beseft hoeveel dat kruis bespaart.....

Ik heb zoeven de vergelijking gebruikt van een geneesheer, of beter gezegd van een zieke. Een zieke die heeft een klein hoofdpijntje, hij voelt zich niet lekker en hij gaat naar de dokter toe want, nu ja, het is zo beroerd en zo vervelend, hij denkt er niet aan dat het een ziektemelding is, maar de arts ziet onmiddellijk: dit is een symptoom van gevaarlijke ziekte, hier moet ingegrepen worden, en greep in en redt de patiënt. Het lijden, het kruis dat u draagt, dat is voor u de waarschuwing dat een grotere, een Goddelijke Geneesheer tegen u zegt: als je tot Me komt met deze symptomen dan kan Ik je genezen, mens, je weet nu dat door je lijden, je

pijn, je ongeluk, door je vreugden en je smart iets heenloopt wat niet past, wat niet gezond is, want je kunt volmaakt zijn, mens. Kom naar Mij toe opdat Ik je kan genezen. En ja, als je de symptomen begrijpt ben je dankbaar dat ze je waarschuwen, dan ben je bij een klein lijden verheugd, omdat het je vaak voor een groot lijden behoedt, dan leer je ze begrijpen.

En begrijpen en weten dat zijn de grote krachtpunten die ons uiteindelijk tezamen ver kunnen opheffen boven wat men noemt, of tot hetgeen dat wij geest noemen. Wij weten niet waar ze vandaan komt en hoe ze bestaat, maar we weten dat ze er is.

En deze God heeft ons geschapen zodat we tot Hem kunnen opzien in gelijkheid. Het oude Egypte, in het dodenboek staat de beschrijving van het Grote Gericht, waarbij de beklagde staat voor de Rechters en moet spreken, zijn hart gewogen wordend tegen de veer van de waarheid. Wanneer dat hart gewogen wordt, en hij heeft alle vragen goed beantwoord en niet gelogen, zo wordt hij plotseling gelijk aan zijn Rechter. Er zit een symbool in, dat direct met het kruis verknoot is. Wanneer wij het kruis kunnen dragen en durven aanvaarden, wanneer we daar de consequenties uit durven trekken, dan kunnen wij rijzen tot wij, uit God geboren, toch gelijk zijn aan God, dat wij Hem omvatten en begrijpen kunnen, dat wij één kunnen zijn, dat deze grote Oneindigheden elk op zich, van buiten ons tot in ons komen, dat in ons eigen ik openbloeit het totale Kosmische Bewustzijn dat elke schijn wegvaagt en daarvoor in de plaats de grote Waarheid stelt. Wanneer we spreken over het kruis, laten we dan onthouden dat toen Jezus aan het kruis gestorven is, Hij volgens de verhalen afdaalde tot in het diepst van de hel om daarna op te stijgen tot in het hoogst van de Hemelen, aangevende dat geen geestelijk vlak onbereikbaar is voor degene die het stoffelijk vlak beheerst. Indien u uw stoffelijk vlak van leven weet te maken tot één harmonische eenheid, die niet uw geestelijk streven en zijn ontkennend, maar haar bevestigend u leidt tot de volmaakte uiting van uw bewustzijn op aarde, dan zult ook u kunnen gaan in de hoogste Hemelen, tot in de diepste hel. En gaande door deze sferen, zult u begrijpen de eenheid van alle dingen, gespiegeld in het bewustzijn van de wezens.

Ik geloof dat ik daarmee over het kruis genoeg gezegd heb, vrienden. Maar als er iemand nog opmerkingen of aanmerkingen heeft, of op een andere wijze over dit onderwerp nog iets wil vragen misschien, dan ben ik graag bereid van antwoord te dienen. Ja, vrienden, nu sta ik op het ogenblik dan voor de vraag, wat wilt u liever, wilt u thans pauzeren of wilt u hier nog een kort onderwerp van laten we zeggen ten hoogste tien minuten aan vastknopen? Het laatste. Heeft u zelf een voorstel voor een onderwerp?

DE WIL

Reactie: Leiding: U hoort het, of liever gezegd u hoort niets. Ik zou het zelf maar doen als ik u was.

Spreker: Ja, dank u voor deze raad, ik zal hem opvolgen. We hebben nu wel gesproken over het kruis, maar laat ik daar nog kort aan toevoegen een kleine beschouwing over "de wil".

Wij geloven vaak niet, en zeker niet wanneer wij op aarde leven, dat onze wil machtig is, want wij willen zoveel en wij kunnen zo weinig bereiken. Wij geloven dat onze wil eigenlijk alleen maar iets betekent wanneer wij toevallig door de omstandigheden worden begunstigd en velen zeggen zelfs: een wil bestaat niet, want je wordt geleid door een noodlot.

Toch is de wil inderdaad een zeer machtig iets. En de mens die zijn wil goed weet te gebruiken, kan daarmee inderdaad wonderlijke dingen verrichten. De wil betekent tijdelijk je weten begrenzen op één onderwerp. Iemand die iets werkelijk wil, die concentreert de kracht van zijn totale wezen, anders verdeeld over duizenden levensuitingen en functies op één enkel punt. Hij weet, een strand waarop duizenden korrels zand verwaaien betekent niet veel, maar deze duizenden korrels in één grote klomp samengebald geworpen, kunnen doden. De wil is normalerwijze verdeeld in een groot aantal kleinere dingen. U zegt niet eens: "dat wil ik", maar u wilt het eigenlijk wel want u verlangt het, of u zult het wel eens even gaan doen. Dat is allemaal ook actie van wil. U heeft een begeren of een behoefte enz. enz. Duizenden kleine levensfuncties, duizenden kleinigheden in uw bestaan verdelen uw wilskracht en vermogen over een groot oppervlak.

En nu komt het moment dat wij met die wil gaan werken. Nu zeggen wij tegen onszelf: "ik wil" en dan volgt er iets. Dat is niet voldoende, we moeten niet alleen zeggen dat we willen, maar we moeten ons hele wezen daarop concentreren. Op het moment dat deze wil tot uiting komt bestaat er helemaal niets anders meer voor ons, alleen dit en meer niet. En ja, dan is het eigenlijk alsof onze wil een steentje is dat wordt neergeworpen op de sneeuwvlakte die dadelijk tot lawine wordt. Op de juiste wijze vallend, brengt het een storm in beweging die de bomen knakt en sneeuwmassa's die dorpen kunnen wegvagen. Dat zou je van zo'n steentje niet zeggen. Maar onze wil is eigenlijk ook zo iets.

Wij moeten in staat zijn om die wil met een volledig krachtig gericht zijn te concentreren op het ene punt. Daarmee werpen we als het ware die steen. En vanaf dat moment heeft die steen geen waarde meer, valt de concentratie van de wil weg, dat is verder maar krachtsverspilling. Je hebt één moment je hele wezen gericht op één punt en dat is voldoende. Je hebt door die wil het totaal van je geestelijke uitstraling, van je lichamelijke kracht samengebundeld en je hebt daarmee duizenden andere factoren beroerd die elk op zich hun eigen werking beginnen.

Wanneer de wilsdaad beëindigd is, is de vervulling daarvan reeds aan het werk getogen. Hoe komt het dan dat zo veel mensen toch niet in staat zijn om met hun wil zoveel tot stand te brengen? Waarom zijn er zoveel wilszwak? Doodeenvoudig omdat ze de moeite niet nemen om zich op iets te concentreren, alles daar tijdelijk voor opzij te zetten. Wanneer u op een gegeven moment zegt: ik wil nu bv. niet meer roken, of ik wil nu rustig ademen, dan kunt u dat. Maar dat kost pijn, dat kost offers. Wanneer uw wil machtig genoeg is om die op zichzelf als nietig ter zijde te schuiven en dus deze secundaire willetjes die tegen het oorspronkelijk willen indruisen, eenvoudig het zwijgen op te leggen, dan kunt u dat volbrengen en dan is dat helemaal niet moeilijk, dan is dat heel eenvoudig.

Wanneer wij dus in het leven - dan wil ik toch het eerste onderwerp hier even bij terughalen - maar op een gegeven moment gekruisigd zijn door de dingen en niet meer weten waarheen, dan is het zaak dat wij kiezen, geestelijk, wat is voor ons op het ogenblik het gewichtige punt en dan ons hele wezen samenballen in één wanhopige poging als het ware om dit te bereiken, al het andere ter zijde schuivend, dan dooft pijn en dan dooft lijden, dan blijft alleen maar één kracht over. En die ene kracht leidt tot vervulling en bereiking, want de wil werd de mens niet gegeven opdat hij de mensheid op de wereld zou regeren, maar opdat hij in en uit zichzelf verwerklijken zal datgene wat zijn gehele wezen bezighoudt, zijn gehele wezen verlangt.

En zo kan dan op het kruis de wil vaak voor ons een weg zijn om in plaats van lijden te vinden, bewustwording en realisatie, dan kan voor ons de wil een kracht zijn die alle hindernissen ter zijde baant en ons een nieuw leven en een geestelijke bewustwording geeft. U wilt veel, in u is altijd weer een wil en u kunt het verwerklijken. Ik zeg u: durf alle andere dingen ter zijde te stellen en één gedachte met volledige inzet van uw persoonlijkheid en al wat u heeft na te streven, al is het maar voor één moment en u hebt de zekerheid geschapen dat deze kracht zichzelf verwerklijkt, zo u niet met een tweede gedachte haar werking toch nog teniet zou trachten te doen.

En dan vind ik, dat met deze tweede kleine toevoeging mijn tijd behoorlijk gebruikt is. Indien u verder vragen heeft te stellen, kunt u dat doen na de pauze. Ik dank u voor uw aandacht en hoop dat mijn woord u toch iets heeft mogen zeggen. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Nu gaan we beginnen met de "vragenrubriek". Vertelt u maar wat voor problemen we hebben.

Vraag: Bestaan er hier op deze wereld nog meer kringen van de Orde en zo ja, waar?

Antwoord: Enige kringen van de Orde. Er bestaan er op het ogenblik 2 in India, 1 in Pakistan en verder 1 in Egypte, 2 in de Ver. Staten, 1 in Brazilië en men is begonnen met een kring ook nog weer in Argentinië. Daarnaast zijn wij onmiddellijk betrokken bij werkzaamheden o.a. bij enkele kringen in Duitsland, enkele kringen in Frankrijk, 1 kring in België, 3 kringen in Dene-marken, 1 kring in Noorwegen, een 7-tal kringen in Rusland en 2 kringen in Italië waarvan 1 sterk besloten en van religieus karakter. Dus daarin werken wij.

Het is ons echter niet geoorloofd u volledig in te lichten over de naam, adres etc. van deze groeperingen, door de Raad van de Orde werd besloten deze - met het oog op verschillende zuiver aardse, geschillen en spanningen - onbekend te houden, zodat elk van de Groten door kan werken, zonder dat hierbij enkele politieke of andere associaties op de voorgrond treden. Wij hebben daarmee hier in Nederland toch al enige moeilijkheden gehad en u zult begrijpen dat wij ten koste van alles willen voorkomen dat de bezoekers van kringen van de Orde en de leden van de Orde op enigerlei wijze stoffelijke schade zouden lijden door hun interesse voor ons werk. Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Vraag: Wilt u mij s.v.p. vertellen of een krankzinnig mens weer helder normaal denken kan in het hiernamaals en kennen we onze familie weer terug?

Antwoord: Nou, ik kan u in het eerste geval wel verzekeren dat dat in ieder geval zo is, want krankzinnigheid kan ontstaan door een lichamelijke fout, ofwel een psychisch complex waarbij bewustzijn en onderbewustzijn een rol spelen. Waar u het lichaam en daarmee deze zuivere stoffelijke dingen achter u laat, zal de geest weer in staat zijn om normaal te handelen en te denken in het hiernamaals. Wanneer er sprake is van bezetenheid, de worsteling om een woning, dan zult u begrijpen, dat bij het wegvallen van de woning de reden tot strijd ophoudt en ook zo de normale persoonlijkheid wederom optreedt.

T.o.v. het herkennen in het hiernamaals kan ik u zeggen dat elk persoon met wie u gebonden bent door een band van liefde of haat - liefde in de meest algemene zin dus en haat evenzeer - voor u herkenbaar is, daar door deze emotie een permanente binding met deze persoon tot stand kwam en als zodanig u in deze persoon altijd weer uzelf zult herkennen en u ongetwijfeld, evenals de persoon tot u, voortdurend zult worden aangetrokken tot een ontmoeting. Ik hoop dat dit ook voldoende beantwoord is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Kunt u ons een definitie geven van herpes zoster (gordelroos; Red.) en herpes cornea (ontsteking van het hoornvlies in het oog; Red.)? Met welke middelen kunnen deze ziekten voorkomen en/of genezen worden.

Antwoord: Valt helaas buiten mijn bevoegdheid op het ogenblik, ik ben geen specialist op dat gebied. Ik zal trachten daaromtrent gegevens in te winnen en deze zo mogelijk nog tijdens de vragenrubriek mededelen. Is het niet mogelijk, dan is het misschien verstandiger om deze de volgende keer nogmaals te stellen, ofschoon ik zo mogelijk aan de beantwoorder van vragen voor de volgende avond, dan toch de vraag doorgeef. Ik hoop dat het voldoende is.

Reactie: Dank u wel, vriend.

Vraag: Waarom moest Jezus sterven? Was dit werkelijk voor onze zonden? Als het hierom was, hoe verklaart u dat dan? Zelf heb ik gedacht dat het is geschied om de na Hem komende mensheid wakker te schudden, ons te doen inzien wat een monsterachtige daden wij soms doen onder het mom van Christendom.

Antwoord: Zou deze laatste stelling met de feiten overeenstemmen, dan zou de wereld er anders uitzien dan heden ten dagen. Zover wij na kunnen gaan was de dood van Jezus een noodzakelijkheid, daar alleen op deze wijze Hij zichzelf kon blijven. Elke andere weg zou gepaard zijn gegaan met een ontduiking van wereldse machten die Hij accepteerde, ofwel met een verloochening van Zijn eigen beginselen. Geen van beide was voor Hem mogelijk. Als zodanig is Zijn dood het logisch besluit van een leven dat geheel gericht was tegen de kennelijke opvattingen van die tijd, dat geen compromis kon sluiten met de wereldlijke overheid van die tijd. Ik hoop dat het voldoende beantwoord is.

Vraag: Indertijd is gezegd dat de muziek in uw wereld veel schoner is dan die hier op aarde. Wij vinden de muziek van een Bach, Mozart, Beethoven, Schubert e.a. zeer schoon, terwijl wij de grammofoonplaten van een Caruso, Paganini e.a. buitengewoon op prijs stellen. Waar bestaat die hemelse muziek uit? Uit zang, orkestmuziek e.d.? Kunt u ons hierover iets vertellen, daar wij deze hemelse muziek niet kunnen beluisteren.

Antwoord: Een zeer moeilijke vraag die altijd weer zeer moeilijk te beantwoorden is. Een collega van mij heeft gisteren ook zo'n vraag te behandelen gehad en die heeft dat getracht door een beschrijving te doen. Ik voor mij geloof toch niet dat het mogelijk is in korte bewoording u een indruk te geven. Laat ik u zeggen: de muziek in onze sferen bestaat uit klanken die volledig harmonisch zijn en die vertaald zouden kunnen worden in voortduring van

alle instrumenten die u zich denken kunt plus vele die voor u niet denkbaar zijn plus alle stemmen die u zich denken kunt, maar dan in volledige volmaaktheid, zodat hier niet sprake is van muziek- of koorwerken. Het moet mij echter van het hart dat de preferentie voor bepaalde componisten, als uitgedrukt in de vraag, schijnbaar niet door een ieder gedeeld wordt op deze wereld, daar ik sommige andere namen hoor verheerlijken waaronder: Harry James en Jene Cropah (?) - wie zijn er nog meer - Cole Porter en nog zo'n paar. Schijnbaar is de muzikale ervaring en ondervinding een kwestie van geestelijke appreciatie en bewustwording, waarbij elke persoon alle muziek persoonlijk interpreteert. Op basis daarvan zou ik kunnen antwoorden: de muziek van de sferen is een muziek die bij alle ervaren, emotioneel, visioneel en additioneel (in vreemde zin? Red.) tezamen oproept, zodat een volledige beleving in kleur en klank en emotie gelijktijdig optreedt en een zo groot mogelijke harmonie in het eigen wezen mogelijk maakt.

Ik hoop dat deze formulering u althans enig denkbeeld geeft van wat er bij ons op dit gebied bestaat.

Reactie: Dank u.

Vraag: In een van uw eerste lezingen hebt u verschil gemaakt tussen stoffelijke en geestelijke intelligentie. Wat is geestelijke intelligentie en hoe is deze te kennen?

Antwoord: Stoffelijk is zij niet te kennen, omdat zij een absolute eenheid vormt met de stoffelijke intelligentie zolang een stoffelijk bestaan mogelijk is. Wanneer wij tot een scheiding willen komen, moeten wij opmerken dat wij in de eerste plaats stoffelijk te maken hebben met het directe bewustzijn of waakbewustzijn waarin wij zien optreden het normale denken. Daarnaast het onderbewustzijn waarin de totaliteit van indrukken en ervaringen (op)geborgen, die normalerwijze niet tot het waakbewustzijn doordringen. En dan daarnaast nog het bovenbewustzijn waarbij gedachtestraling van anderen worden opgevangen, sfeer wordt opgevangen en deze onbewust mede wordt verwerkt in waarnemingen, emoties etc.

Dit alles is van zuiver stoffelijke aard. Daarnaast staat de geest die, zij het grotendeels emotioneel, met dit bewustzijn gebonden is en via de emotionele weg a.h.w. komt tot een ervaring van het totaal van de gebeurtenissen op aarde. De waardering en appreciatie daarvan zijn echter anders en dit bewustzijn blijft voortbestaan nadat het lichaam te gronde is gegaan, daar het niet is vastgelegd in de hersencellen maar als een trilling variatie in de totale mogendheid: de geest. Ik geloof dat ik daarmee duidelijk genoeg heb gezegd. Is het niet duidelijk, dan kunt u verder vragen.

Reactie: Dank u.

Vraag: Kunt u een definitie of een omschrijving geven van het begrip Godsdienst?

Antwoord: Ja, ik kan er zelfs twee van geven. Ware godsdienst is het besef van een grote Macht in jezelf dragend en je hele wezen wijden aan het verwerkkelijken van de impressie die je van dit Goddelijke hebt. Dat is echter dus persoonlijke godsdienst waarbij eigenlijk de dienst op zichzelf op de achtergrond komt. Wat men op aarde normalerwijze onder godsdienst verstaat is over het algemeen een samenraapsel van menselijke gedachten en interpretaties, gebaseerd op legenden of openbaringen tezamen gehouden door een reeks van dogma's, waarbij men het totaal van de persoonlijke belevingen van de gelovigen tracht te binden in een bepaald over het algemeen zeer strak keurs(lijf). Ik hoop dat beide definities duidelijk zijn en aanvaardbaar. Heeft u er iets over te zeggen, dan wil ik ook graag verder antwoord geven.

Reactie: Dank u.

Vraag: Wie was Henoch? In het Oude Testament staat dat Henoch wandelde met God en levend in de hemel werd opgenomen.

Antwoord: Henoch is geen persoonlijkheid maar staat voor een groep van personen die op aarde leven en leiding gevende aan de mensheid, vaak optreden als zieners en profeten die in onmiddellijk contact stonden met hoge Geestelijke Machten en die verdwenen met de oplossing van het lichaam, zodat het lichaam later niet kon worden gevonden. Is dat duidelijk genoeg? Vandaar overigens ook dat hij tamelijk oud werd, geen persoonlijke ouderdom maar geslachtsouderdom.

Vraag: Naar aanleiding van het hier hedenavond gesprokene over "de wil", vertelde iemand mij dat zij het met de opvatting van de spreker niet eens kon zijn. Veel in haar leven wat zij werkelijk met kracht en liefde wilde bereiken, werd haar niet geschonken. Zij was kinderloos en wilde zo graag een kind hebben. Haar wil om iets te bereiken en

het volledig inzetten van die wil was er, maar wat zij wilde kreeg zij niet. Door haar eigen vrije wil in haar levensloop te gebruiken, werd niets bereikt wat zij wilde. Daarom gelooft zij niet aan de vrije wil, maar alleen aan Gods wil, die de mens alleen geeft wat Hij wil en wat dus goed voor hem is. Welk antwoord geeft u haar hierop?

Antwoord: In de eerste plaats zou ik willen antwoorden dat hier schijnbaar van geen absolute wilsuiting sprake is, daar een gedeeldheid van ervaring in de persoonlijkheid in deze opzichten normaal is. Hier werd nl. een verwerklijkingsweg die mogelijk was, niet ingeslagen. De persoon in kwestie bij nadenken zal zich realiseren wat ik hiermee bedoel.

Ten tweede: Natuurlijk is alles in de eerste plaats Gods wil, maar Gods wil laat ons een aantal mogelijkheden toe waaruit wij zelf kiezen. Wanneer de persoon in kwestie overtuigd is dat door eigen wil niets bereikt werd, verzoek ik die persoon om het eigen normale leven gade te slaan en mij mee te delen in hoeverre die eigen wil dan geen invloed heeft gehad op de dagelijkse levensomstandigheden van heden, de wijze waarop zij zich kleedt, voedt, de wijze waarop zij woont en verblijft, de wijze waarop zij reageert op haar medemensen, de wijze waarop zij contacten met die medemensen opneemt.

Dit zijn alle vrije factoren, waarbij de vrije wil echter wèl op de voorgrond komt en niet gesproken kan worden van alleen leiding of Gods wil. Ten tweede zou ik dan in een dergelijk geval de persoon in kwestie willen zeggen: het is erg gemakkelijk om alles op Gods wil af te schuiven, maar bij een dergelijk onderzoek van je eigen waarden en leven, zul je toch moeten erkennen dat er mogelijkheden zijn geweest die je niet hebt gebruikt. En wanneer die mogelijkheden niet gebruikt zijn, is dit ook een kwestie van vrije wil, zodat je dus strijdigheid in je eigen bedoelingen en denken en de veelzijdigheid van je verlangen teloor bent gegaan en bent gekomen tot een niet volmaakte bereiking. Dit antwoord zou ik dan in een dergelijk geval willen geven. Ik weet al van tevoren dat de reactie is: nu ja, ik ben het er toch niet mee eens. Maar dat is weer een tweede, nietwaar, of u het er mee eens bent of niet, u zult later ervaren dat het zo is. En dat is per slot van rekening de hoofdzaak, want de mens die steeds gelooft aan krachten buiten het "ik" die alles bepalen, vergeet het grote aantal dingen dat hijzelf bepaalt. En dan begint men maar in het gewone dagelijkse leven eigen mogelijkheden na te gaan, dan komt men vanzelf wel tot de conclusie dat het zus of zo is.

Vraag: Is het waar dat mensen onder hetzelfde gesternte geboren, hetzelfde karakter hebben?

Antwoord: Het is niet waar dat deze personen volledig hetzelfde karakter hebben, daar elke variant, astrologisch gezien, een aanmerkelijke verschuiving in het karakterbeeld kan betekenen. Wel waar is echter dat de stoffelijke omstandigheden, genomen en bepaald naar de erfelijkheid, een zeer sterke invloed hebben op het innerlijk evenwicht dat het spel van lusten, verlangens etc. beheerst. Daar bovendien ook het reactievermogen en de scherppte van de reactie vaak hierdoor bepaald wordt, krijgen wij een groot gedeelte van het z.g. karakterbeeld beheerst door het gesternte ofwel de invloeden die in het gesternte zijn gesymboliseerd. Is dat voldoende duidelijk?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Mijn lievelingskleur is blauw, dit is zelfs de familiekleur. Staat dit i.v.m. het een en ander?

Antwoord: Ja, ik kan daar op antwoorden dat de voorliefde voor blauw over het algemeen wijst op: wanneer gekozen worden lichtere tinten, een zekere blijmoedigheid gepaard gaande met verstandelijk overleg. In de gevallen dat het blauw naar het paars zweemt, heel vaak gepaard gaande met een esoterisch-mythische inslag, terwijl de keuze van blauw als grondslag in alle varianten over het algemeen toch aangeeft een nuchter karakter waarmee zuiver redelijke overwegingen over het algemeen de boventoon voeren. In zijn fijnste en geestelijke tinten betekent blauw de bewustwording langs weg van ervaring en gedachte. Voldoende antwoord?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Aangezien de stand van de aardas zich heeft gewijzigd, is het waarschijnlijk dat de buitengewoon natte zomer hiervan het gevolg is geweest. Moeten wij er op rekenen dat er nu een zeer koude winter zal komen, of zal het weer een kwakkelwinter worden?

Antwoord: Ik geloof dat uw kolenboer evenzeer als over deze zomer over de komende winter zeer tevreden zal zijn. Duidelijk genoeg?

Reactie: Dank u.

Vraag: Mag ik een vraag doen op medisch gebied? Drie doktoren, verbonden aan het Staarinstituut in New York publiceerden enige tijd geleden dat er een middel gevonden was om staar te genezen, zonder chirurgisch ingrijpen. Dit middel zou zijn proteïne-injecties in de arm. Is het u bekend of dit middel al toegepast wordt en succes heeft?

Antwoord: Mij helaas niet bekend. Ik zou erbij willen voegen dat, wanneer dit inderdaad zou zijn, m.i. dit alleen voor grauwe staar mogelijk is. Maar ik kan u verder geen gegevens verstrekken, en wanneer ik niet in staat ben alsnog een contact te maken - veel tijd hebben we niet meer - dan zou ik u willen verzoeken om een volgende keer deze vraag te stellen, dan kunnen wij zorgen dat medische gegevens en contacten wel aanwezig zijn.

Vraag: U had het zo-even over kleuren. Wat is de voorliefde voor paars?

Antwoord: De voorliefde voor paars brengt, zoals reeds gezegd, over het algemeen een mythisch-esoterische inslag naar voren. Wij krijgen daarbij een verdiept mystiek denken en een voorliefde o.a. voor filosofie, terwijl de voorliefde voor feitelijke waarden vaak op de achtergrond geraken. Wanneer het paars zeer diep wordt en het rood gaat benaderen in veel opzichten, dan kunnen we bovendien spreken van een sterk emotioneel mythische inslag. Het is inderdaad zo dat de voorkeur - de eigen voorkeur, niet de modevoorkeur - voor kleuren in onmiddellijk verband kan worden gebracht met karakter.

Vraag: Er wordt wel eens gesproken over een tweeledige mens, wat is dat eigenlijk?

Antwoord: Ik vermoed een mens met een z.g. gespleten persoonlijkheid, waarbij bepaalde karaktereigenschappen zo scherp in evenwicht staan dat bij kleine verstoringen plotseling een geheel ander karakterbeeld en type naar voren komt, waarbij ook handelingen te verwachten zijn die strijdig lijken met de normale persoonlijkheid. Geestelijk gezien zou men dan wel van een tweeledige mens kunnen spreken, maar zou men beter kunnen spreken van een dubbelwoning, waarbij wij dan 2 geesten hebben die tijdelijk als eenheid optredend, één lichaam bezielen in volledige harmonie. Het laatste komt meer voor dan u misschien denkt. Voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Kan men door een zekere kleurentherapie zijn eigen karakter wijzigen.

Antwoord: Men kan natuurlijk niet volledig het eigen karakter wijzigen, maar men kan wel de indrukken die men opdoet sterk hierdoor veranderen. Men kan zelfs de kleurentherapie gebruiken om rust te vinden of vitaliteit, men kan warmte en kou suggereren met kleurentherapie en als zodanig zal een juist behandelen van de kleuren in eigen omgeving mede beïnvloedend zijn voor de wijze waarop het karakter tot uiting komt. Voldoende duidelijk? Wilt u nog meer weten?

Reactie: Dank u.

Spreker: Is er nog iemand die zich verstout om een vraag mondeling te stellen?

Vraag: Kunt u ook zeggen welke kleur de vitaliteit in zich heeft?

Antwoord: Op welke kleur de vitaliteit werkt? Helderrood, verder geel, beide wekken vitaliteit op en stimuleren. Daarentegen krijgen wij bij verkleuring en bij vuil-geel, bruinachtig geel e.d. over het algemeen een zekere wrevel, waarbij de vitaliteit niet op de juiste wijze tot uiting komt, terwijl wij bij rode kleuren die niet aangenaam zijn een vernietiging krijgen van vitaliteit ofwel een omkeer daarvan bv. in seksuele richting. Voldoende?

Reactie: Dank u.

Vraag: En groen?

Antwoord: Over het algemeen rustgevend. Zijn er nog meer kleuren op te noemen?

Vraag: Kunt u iets vertellen omtrent de hemelvaart en Christus en Maria?

Antwoord: Omtrent de hemelvaart van Maria kan ik helaas niets vertellen, daar deze, zover mij bekend niet feitelijk is, maar ik kan u wel vertellen dat Jezus ten hemel voer op het moment dat het totaal van zijn geestelijke trilling zodanig overheersend werd, dat daardoor het lichaam onttrokken werd aan de zichtbare waarnemingen in deze wereld en werd getransponeerd in een andere wereld. De verschijnselen daarbij zijn zeer sterk licht. Dit komt volledig tot overeenstemming met de beschrijvingen daaromtrent gegeven. Zover door ons is

na te gaan is dit een absolute en feitelijke werkelijkheid. Omtrent de moeder van Jezus, Maria, echter hebben wij dit niet vast kunnen stellen en zijn wij geneigd dit te ontkennen.

Nou, vrienden, hebben we zo'n beetje alle vragen gehad? Dan ga ik het woord overgeven aan de laatste spreker van de avond, dat is het bekende "Schone Woord", dus zal ik mijn biezen maar pakken. Een prettige avond nog allemaal verder.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden. "Het Schone Woord". Gevraagd wordt 7 onderwerpen te geven.

Reactie: Melodius – Kracht – Verdediging – Onvergetelijk – Climax – Twijfelmoedigheid
- Vrede.

Spreker: Wanneer de twijfelmoedigheid uiteindelijk overwonnen wordt in het zoeken naar de vrede, leidt tot het aanvaarden van de kracht, dan zien we onvergetelijk melodius en harmonieus hoe verdedigend ons het Goddelijk Licht ons brengt tot climax van het zijn en overwinning van het bestaan.

Men weet niet, zal ik gaan
Of zal ik blijven?
Zal ik zoeken, zal ik zwijgen?
Zal ik leven, zal ik sterven?
Zal de volheid van het leven zijn voor mij,
Of moet ik alle leven derven?
Want zie in twijfelmoedigheid
Zie ik niet of de werkelijkheid
Voor mij geschapen is.
Maar in mij is een diep verlangen
Naar een grote vrede.
Zolang heb ik geleden
En heen en weer ben ik geslingerd
Door verlangen naar hulp en wachten
Boven mijne krachten
Voel ik mij beproefd.
In mij is er iets dat een kracht behoeft
Sterker dan ik zelve ben.
En zo smee en bid ik tot mijn God,
En zie, een kracht wordt mij gegeven,
Plots wordt heel m'n leven veranderd
In mij is een sterk kenbaar streven
Naar een bepaald doel
Het gevoel
Ligt gestorven, ik weet waar in moet gaan,
Ik kan niet meer twijfelmoedig blijven staan
En vragen: zal 'k of zal 'k niet gaan?
De wet is mij voorgeschreven,
Een nieuwe kracht heeft mij het leven
Gemaakt tot nieuwe vreugde, nieuwe harmonie.
Als een vreemde melodie
Schijnt het licht mij te omtintelen,
Melodius zingen in mij
De stemmen van gedachten,
Van krachten
Die ik nog niet ken
En toch aanvaarden moet.
En in mijzelf weet ik:

Hoe wonder is het zijn, hoe goed!
Ik schijn een ogenblik
Voor s' Heren troon te treden
De climax van 't bestaan,
Een volheid van alle waardigheden
Van de geest doorstromen mij
En waarheid is mijn doel,
Mijn zekerheid, mijn weten.
Dan val ik van de berg
En reeds weer schijnt vergeten
De waarheid die ik zag.
Maar in mij blijft met stil ontzag
De kracht bestaan,
De kracht die de waan
Een ogenblik heeft gebroken,
De kracht waardoor een woord
Van de Scheppende Kracht in mijzelve
Stil werd gesproken.
En dan weet ik, dit is de verdediging
Tegen twijfelmoedigheid
Dit is de Kracht waarmee ik mij gord
Tegen alle onrecht
En strijd tegen mijzelve.
Nu kan ik overwinnen,
Nu kan ik glorieus betreden
Een rijk dat verder strekt
Dan dicht bekrompen heden.
Nu kan ik gaan uit wazigheden
Van nauw' begrepen dromen
Tot in een werkelijkheid.
Nu kan ik komen tot besef
Waarom ik leef en strijd.
En waarlijk, schrompelend valt en krimpt
Steeds weer het beeld der maan
En in de kracht van 't Goddelijk Licht
Zie 'k steeds mijn Schepper staan.
En mijn wezen, eens zo graag gezwicht
Voor de onzekerheid
Weet nu: de vrede heb 'k gewonnen.
Niet langer is de strijd mij nodig,
Want niet ikzelf
Behoef mij te verdedigen,
Gods Kracht is mijn verdediging.
Mijzelve te verdedigen in dit Licht
Ware een belediging
Aan Gods Almacht geweest.
Onbevreesd
Moet ik verder gaan.
En dan de climax van het leven
Het hoogtepunt van al 't bestaan:
In mij doortintel vreemde kracht,
Mijn wezen schijnt ontwricht,
Ik zie niet meer, ik hoor niet meer
En toch, in mij schijnt een gezicht
Ontwaakt te zijn:
Ik zie een beeld van schepping
Heel volmaakt,
En voel hoe heel mijn wezen
Langzaam in beweging raakt
Totdat ik wervelend mede zing

In 's hemels grote dans.
'k Volvoer een oude melodie.
Thans weet ik:
Niets van wat ik zag was werkelijkheid
Maar werkelijk is wat ik nu zie.
Geen vrede heb ik ooit gekend,
Noch vrede ook gezocht
En toch, de vrede kwam in mij
Dat was wat Licht vermocht.
Zo kan ik aan 't eind der baan
Vol kracht mijzelve zien
Als overwinning van mijn God,
Zijn schepping en misschien
Ook overwinning van mijzelve,
Op nevelen uit mijzelve geschapen.
Waarlijk leef ik nu eerst voort
Nu 'k voor de wereld ben ontslapen.

Het gebruikelijke slotwoord moeten wij helaas wegens gebrek aan ruimte achterwege laten.